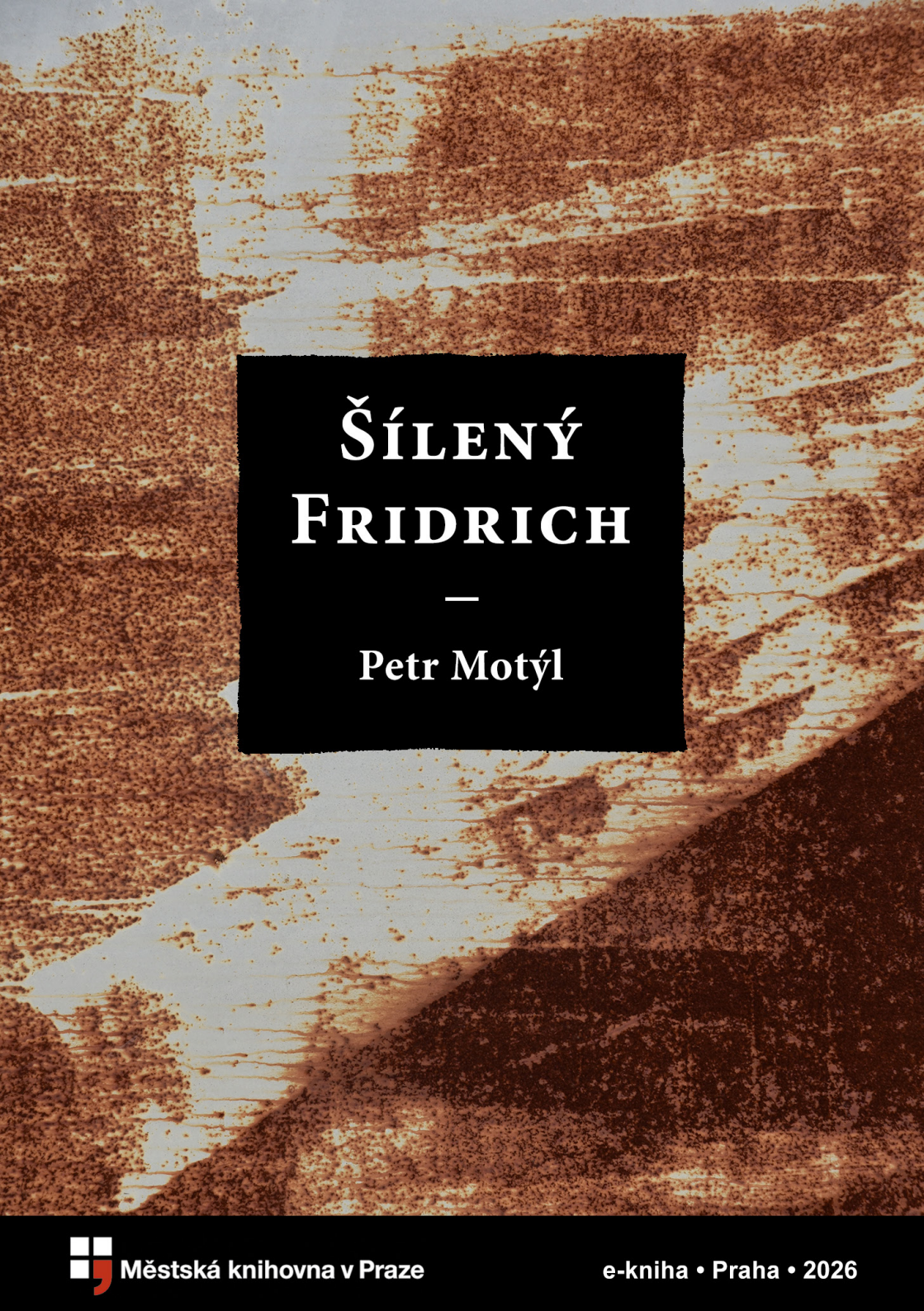

Městská knihovna v Praze
e-kniha • Praha • 2026

Šílený Fridrich

Petr Motýl

Znění tohoto textu vychází z díla Šílený Fridrich tak, jak bylo vydáno nakladatelstvím Mladá fronta v Praze v roce 1992.

§

Text díla (Petr Motýl: Šílený Fridrich), publikovaného Městskou knihovnou v Praze, je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno Autorským zákonem č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci Creative Commons Uveďte původ-Nevyužívejte komerčně-Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní.

Verze 1.0 z 13. 11. 2026.

OBSAH

ŠÍLENÝ FRIDRICH 7
Fridrich — prorok a genetik 8
Niterné záležitosti 9
Fridrich o pohřbívání 10
Ondráš Magdonem podpíraný 11
Měření povrchu zemského 12
Nenadálé podobnosti 13
Fridrich a porucha proudu 14
Smaltované ideály 15
Karafiáty pro Růženku 16
Průkazně poraženecký ideolog 17
Příhodičky 18
Chovatel časoměrných koní 19
Příště dojde na hrušeň 20
Dospívání k usmívání 21
Vysokoškolské vzdělání 22
Fridrich a mýty hodinářů 23
Operetní manýry 24
Napospas kultuře 25
Ořech úřední magie 26
Povětrnost tuze zlá 27
Fridrich a otázky gnoseologie 28
Soutok Odry s Ostravicí 29

CHEMIE V ZUBECH 30
Pošetilé připomínky 31
Marija 32
Požár intimních nálad 33

Z obálky pro miláčka 34
Apo. 36
Na rohu Fügnerovy. 37
Po šichtě 38
Za okny bílá tma 39
Uprostřed ledna 40
Čarování s Pehákem 41
Bulhar a cikán 42
Cigaretka pro tento den. 43
Slzy za paní redaktorkou 44
Pomlázka do příštích let 45
Se vzděláním opatrně 46
Každý den svátek 48

Odehrává se v Ostravě-Přívoze a na okolní zeměkouli

ŠÍLENÝ FRIDRICH

(1989)

Fridrich — prorok a genetik

ulicí těsně kolem domů
aby mě snad někdo neviděl nespatřil
příliš pozdní večer
jen Jarek Haldař ještě svítí
záhadný duch těchto pochmurných míst
z Fridrichových potomků jistě
oči mhouří když s ním mluvívám
jazykem skřípe
v mládí postřelen na útěku z vězení
v pokročilém věku taktéž
a teď
teď už bych střílel i já
povídal mi
vidím jeho tvář za oknem
jediném v ulici
jen já vím že zemře
za pět dní na úsvitu náhle
jak v Fridrichově předpovědi psáno stojí

Niterné záležitosti

zrovna píši čtvrtý díl Fridrichových dějin
vtom mě napadne Péťa Majzl
dobře vím co chce
ale dnes zrovna dnes právě dnes
vyhovět nemůžu
dávno jsem jinde zadán
důležitými povinnostmi pravidelné nevěry
nevěry středeční obzvláště sladké
tím že vůbec neexistuje
do dálky jedu trolejbusem a zase zpět
činím si poznámky
o 30leté válce a hrozných mordech
znásilněních a smilstvech
projíždím hornickou kolonií
a radostné hvězdy na šachtách
ne Péťo opravdu nemůžu
lžu mu do očí lžu mu do očí
když mě tak surově napadl svým příchodem
nad čtvrtým svazkem sedím
dokončit musím Péťo chápeš
podává mi ruku a odchází oklamán
za chvíli půjdu na trolejbus
cestovat stotrojkou tam a zpět

Fridrich o pohřbívání

nejdříve zakopal tetu Adrianu
rokenrolerku tělem duší okem
obzvláštní přítelkyni nezletilých
časem další příbuzné
kněžnu Luisu ze Schauenburka
ozdobu dějin moravských
a hadráře Krbce starého blbce
celkem 88 lidí
ze svého rodu starobylého pěkného
kousek od haldy na soukromém hřbitově
hrával si s kostmi a lebkami
vytloukal melodie a troubil na saxofon
v dlouhých zimních večerech
kdy by psa nevyhnal
co mu mohl mráz
znal se s ním osobně a byli sešvagřeni
v roce 1977 přijel bagr
zcela neúmyslně hřbitov zničil
Fridrich zrovna cestoval v cizozemsku
když se vrátil zaplakal
pak oblékl sako
a přizpůsobil se lhostejné době
nejlhostejnější době ze všech

Ondráš Magdonem podpíraný

v bartovské harendě i v harendách jiných
Fridrich v podobě vlka vstupoval
psa s červenýma očima plameny a žár
i jiné zlé kousky
v dobách průmyslové revoluce vyváděl
a v dobách stavby železnic snad ještě víc
již tenkrát těmito termíny
prosťáčky ohromoval
chudých ni bohatých nešetřil
prorok kvasné chemie a hormonů
vlk vlkodav jenž z skály svrhával
a sousto vzal od úst
i babičce na smrt prolezlé
svítící postrach
pánů ze Slezské a pomahačů
s pytli zlata se z toulek navracel
někdy svůj poklad v harendě rozdal
někdy svým plamenem harendu vzňal

Měření povrchu zemského

zpropadený geodet
že kraj se propadá o metr měsíčně
to bych snad poznal povídám
ze lži ho usvědčit chci
sám lží plný
od rána do noci
od noci do rána
na potkání zkreslím skutečnosti tvář
a sám se v oponách ukryji
haldami spisů obstavím
studiem mizerných zbytečných historií
nejnovějších poznatků
o panelových sídlištích za vlády Lucemburků
můj příspěvek k životním podvodům
má vědomost
že kde komunista prohrál
Fridrich trvá dál
můj potomek Fridrich
znalec propadlých terénů a klamu
lhář jako já
a těžko nějaký geodet
svým stříbrným strojkem nás porazí

Nenadálé podobnosti

to prase Fridrich
křičí zubní lékařka z čísla 25
a on se usmívá
v tom roce všechny děti v Přívoze
jsou jeho
píše se 1900 přesně nachlup
ovšem ne všechny uzná za své příbuzné
vlastně vůbec nikoho
ten hrozný duch všude pronikající
pouhým pohledem
a zděšené matky zří jeho strašnou podobu
ve svých novorozencích
rodících se ve cvočkovaných šatech
to prase Fridrich
křičí všichni jdou ho zabít kladivy
stařík nad hrobem stoletého
s berlí plnovousem
slunce na to kouká je mu to jedno
spokojený Fridrich
dál se usmívá

Fridrich a porucha proudu

polekali se i vlci
kteří v kraji dávno nežili
když se na Trocnovské Fridrich narodil
v kaluži zapadané žlutým listím
a útržky starých novin
polekali se i vlci
když jeho máma do nemocnice nedošla
a švihla sebou na ulici
temné jako hroby templářů
jako křídla havranů
v takovém koutě plném žlutého listí
nikdo si jí nevšiml
křik neslyšel a nepomohl
v takové noci na kraji 60. let
a manželem přivolaná sanitka
marně bloudila po čtvrti bez světel
malý Fridrich se dral na svět
hrůza nesmírná
pod stromem do samého žlutého listí
tam na Trocnovské prchali i vlci
z dávno minulých časů

Smaltované ideály

Fridrich s vozíkem porcelánu
od domu k domu
šálky rozbíjel o práh a talířky prodával
za pár šupů
za trochu tabáku za kremroli
svítil si baterkou za poledne
na směšné kroje občanů
pralesních lidí ve stromech
kteří landecké Venuše sochali
v elektrické peci vypalovali
Fridrich se na kolečkách vozil
a jak rád
od domu k domu
ve vázách kyselinu na mouchy
v klopě paví pera
v klíčence hrách
smál se dálkovému vedení

Karafiáty pro Růženku

náhodou jsem kráčel kudy jsem neměl
potkám svoji milenku s novým milencem
ach jsem tedy odložen pomyslím si
a vracím se k manželce a dětem
promýšlím svou situaci
zoufalou
vždyť manželku ani děti nemám
jen psané knihy nepsaných zákonů
především fyzikálních
Fridrich je kdysi určoval
v roce 1620 dávno před objevením Ameriky
zpupně si nadýmal břicho
a tesknému dešti naslouchal
myslím že v těchto letních dnech
svou práci na čas přeruším
košili rozepnu a piják odložím
s radostí se potrápím
situací svou
zoufalou
a posléze se vrátím k pravidelné chůzi
v tutéž hodinu
pod stejnou vůní

Průkazně poraženecký ideolog

stavěl si vpravdě letohrádky
umělé ráje
plněné koksem a tmou
pro neznalce čumila
poněkud pekelné
při nedostatku hasebních přístrojů
pomůcek
ohně syčely a pramálo skomíraly
a uvnitř se nalézala mnohá kasárna
ve znaku s housličkami
leccos se v nich dalo prožít
726 úsměvných dní mezi gumovkami
prasklým betonem a lijáky
726 rozmarných dopolední
zatímco děvčata u kafíčka
neznalec čumil peška okolo chodil
726 dní a pak se nechte vynést nohama napřed
propadávající se scenérií stěnou haldy
nejlépe v noci tmě tmoucí
a zahrajte čardáš
vždyť zbývá pouhých 60 let k pláči
v umělých rájích
vpravdě letohrádcích
milostivě Fridrichem pronajatých

Příhodičky

sedím za tři roky nemytým oknem
a dál o Fridrichovi píši
přijde mě zardousit nepřijde
víří mi hlavou
přichází jen přítel
rozmlátí kamna a pomaže se sazemi
na znamení smutku v lásce
smutku stesku a bezmoci
hrozného neštěstí
nedojímá mě to vždyť za to můžu
a kolikrát jsem takhle plakal
dnes se jen o Fridricha zajímám
a snad ještě
o americkou hitparádu
staré lásky defilují
směšně málo starých lásek
od dětství jsem byl příliš zaneprázdněn
Fridrichem
a psaním o něm
dál sedím a přemýšlím
přijde mě zardousit nepřijde
přítel usíná

Chovatel časoměrných koní

v plném žáru mladických let
dal se mezi černé myslivce
mezi Černé myslivce se dal
hlavu si vyholil
a vzadu copánek nechal narůst
Číňan učiněný
tak na andaluském koni
z Hukvald až na Palackého jezdil
pro malou půjčku
obnosu od pěti do šesti korun
někdy půjčoval i on
náhodným kolemjdoucím
jen tak pro radost ze stříbrných cvočků
které se skvěly jako zrcadla
jako loňské sněhy jako světla na nádraží
jen tak pro radost
mladík doposud svobodný

Příště dojde na hrušeň

pes štěkal stále dál
halekal a tuze řval
ale takovéto chování zdálo se být podivným
sousedům některým
nevšímal jsem si jejich sporů
a dál se věnoval studiu
i zatopit jsem zapomínal
při luštění šifrovaných zpráv
soused jeden nemeškal
psa v noci zahubil
či snad v ranních hodinách
i k ublížení na zdraví došlo lidském
k soudům mnohým
co já s tím
nad krupicovou kaší dojdu k poznání
pod šiframi se skrývají
některé sprosté
a zbylé sprostší nadávky

Dospívání k usmívání

zedníčku ukaž pacičku
říkal on
a chtěl mu ji ukousnout
pak se staral o chudé
kterých stále dost nacházel
z kradeného kupoval jim chlast
a rajská jablíčka
chodníky sám od sebe zametal
a v parku se popelil
mezi lopuchy vajgly a konzervami
déšť znenadání přicházel
na jeho zavolání
snad
možná jak chtěl sám
nebo deště král
ale mezi lidmi se povídalo o Fridrichovi
věrozvěstovi náhlých průtrží
zakalení času
zedníčku ukaž čepičku
říkal on
cihly rozbíjel

Vysokoškolské vzdělání

šlápnout na krk různým pronárodům
Fridrich vždy uměl
černochům cikánům kudrnáčům
a podobným náboženstvím
věnoval se jim jako umývání nádobí
vesele a bezprostředně
oslavoval je květinami a věnci
směle přes ně kráčel
jak nádherná stopa
táhnoucí se dějinami
plnými rozsypaných písmen očí snů
nezastrouhaných tužek
„přines šampusku sklepníče“
křičel Fridrich do zmatků víry
a církve se skládaly do kapsy
před jeho mohutným ukazovákem
pronárody šílely doba mu přála
ostatně
jako všem co si lásku
nechávají převážně pro sebe

Fridrich a mýty hodinářů

při svých pravidelných obchůzkách
při lovu na houby
vždy uprostřed měsíce
na pařezy rozsazoval trpaslíky
nahé hvězdy amerického filmu
ze sádry vyrobené usměvavé se šerky
od pravých k nerozeznání
větve zněly
jedna za druhou za milión za dva
při té hrozné štvanici
v kočáru taženém bukvicemi
kdy smrkové listí upažovalo
a borové mávalo kšilty
závoje v rukou ostružin
oslavně sličně tlely v prach
když on se prodíral rašeliništi
při pravidelných honech na houby
do Přívozu se navracel
s košíky zkumavek
s erotickým knírem

Operetní manýry

kam se můžu vrátit
do jakých očí náručí
jediná chyba ksakru co s ní
dál jako baťoh si ji nes
oběs se s ní na rohu u školky
posmívá se Fridrich
z každé lucerny lampy či co je v ulici
podřízni si krk na zastávce padesátšestky
padni pod vlak u koksovny
idiote poctivý s rukama bez špíny
bez jizev nikdy si nemakal co
jak hajcmana si vinu nes
Fridrich koutky nahoru chrchlá
už se nemůžeš vrátit panáčku
uhýbám a chci ho obejít
svou smyšlenku svůj osud
všechno vidí s kým jsem chodil
doprovázel slzy loudil
kam se můžu vrátit
do nikam
do nikam a zpět

Napospas kultuře

klidně hučku i houni
najednou
drobné nesrovnalosti zanedbával
politikou zmarněné životy
nevěru v manželství
notorický alkoholismus
ne nezajímalo ho to
plánoval další z barokních kostelů
skvělých dominant krajiny
pod veřejnou elektřinou pouličních světel
razil tunely a hladil koně
pobýval v sakristiích
hartusil a odvrhoval
všední znalosti
záliby
v kočkách měsíci
drobné nesrovnalosti neviděl
poblázněný Fridrich na podstavci
v čele schůze
smečky
nevšímal si cizích bolestí
divných lidí jen stál
černé koně rád vídal

Ořech úřední magie

lékaři ve skvostných pláštích
po kapsách vejce natvrdo a pažitku
radili mi ať se ostříhám
netušili že Fridrich vkrátku ostříhá je
především v podpaží
komisionálně a slavnostně s dechovkou
plnými hrstmi z balkónu lejstra rozhazuje
a nohama kreslí po balóncích
sluníčka učitele s parohy
památný Fridrichův zásah
proti národním výborům a veterinářům
chudáci veterináři
vždyť Fridrich si je nepatrně spletl
s vedoucími ubytoven
nicméně s národními výbory byl konec
a s lékaři národních výborů teprve
ještě dnes je na rozích spatříte
na kolenou klečí prosí žebrají
alespoň o fajfku tabáku

Povětrnost tuze zlá

vržou vržou rezatá kola
hodin dní a navíc skutečná
kola rezatá Jarkova bicyklu
vážícího 200 kilo nejméně
Fridrich se jen šklebí kývá prstem
dává si kávu v podniku
kde si kávu nikdo nedává
jako vždycky porušuje zákony
včetně svých vlastních
tančí kvapík a jiné vylomeniny
huláká a žerty tropí
v místech kde se všichni
snaží zapomenout
kola rezatá s Jarkem v montérkách
ve tmě slunce mizí

Fridrich a otázky gnoseologie

rozsekal ho na cement na padrť na pařez
koho koho?
dřevo vinné nevinné
dřevo jediné
koho jiného co jste mysleli
za jakým obzorem hleděli
plným autobusů tramvají
šachet rudých plamenů
nebe kam Fridrich
pravidelně svou podobu otiskoval
úžasný ksicht
plný čmoudu sazí papriky
děravé oči s chladícími věžemi
s kyselinou sírovou
dávno se dívaly na skvělý shnilý svět
pětkrát ho rozsekal nepomohlo
soumračný svět
dřevo jiné jediné

Soutok Odry s Ostravicí

kolovrátek flašinet
plechovou svou píseň zpívá
podzim padá na dno řeky
kolem kalových jezírek Fridrich kráčí
v klobouku s cigaretou
večer den se připozdívá
tma na loktech tenké hůlce
štěrkem lehce Fridrich kráčí
pomalu a zasněně směrem k dusíkárně
jeho gesto naznačuje
nevrátím se už nikdy
kolovrátek flašinet
na součástky přeházený
mlha v trávě jak to bývá
Fridrich mizí a má milá
někde v dálce sama spává
listí padá na má slova
podzim se mi zdává zdává

CHEMIE V ZUBECH

(1990)

Pošetilé připomínky

přímý plamen šoupni přímý plamen
přímou stezku
křičel Pečenáč co byste řekli jemu
tlustému hovadu opilému
používej jedině kádinky
neodpařuj do sucha
zahřívej na síťce
táhne na zádech skříň nedbá
Pečenáč břichatý a veselý vždy
zamyšlený nikdy
skládá-li uhlí které sám vytěžil z haldy
křičí až někam k Hlavnímu nádraží
až k Hlubkovi ať mu točí
šestatřicet dvanáctek
k utlumení pocitu života
co byste mu řekli
zabraň mechanickému znečištění
polož skleněný triangl
zamez bouchání utajeného varu
přímou stezku přímou stezku přímou
křičí si Pečenáč do uší
raďte si dál
nepomůžete
halda dýmá
v těžní věži
kolo se otáčí

Marija

nazdar Švačová
dobré jitro celý den
funí oxiduje roztok škrobu
míří do bufetu Moravia
pronese sentenci
nebýt ta amnestyja
tak bysem scípla
paní Marija Švačová
nadává na nevytřenou chodbu
suspenze se mírně ponoří
za pět korun ona pomlčí
zakoupí si lahvové pivo
a přímo u pultu neprodleně vypije
rozebere aktuální situaci dne
zbarveného čistě modře nikoliv fialově
nebo zeleně
kurva to je bordel
křičí si na ulici
s veselou nezkalenou myslí
když ji zdravím
nazdar Švačová
dobré jitro celý den

Požár intimních nálad

přezdívka Pinďa
jinak nepříliš mnoho informací
o jeho nejistém postavení ve světě
ostatně i jodometrické metody
jsou založeny na vratké reakci
na něžných slovech Love me do
a neplacení na dvě děti
Pinďa se jak jod navrátil za mříže
táborák vesele hořel
oheň šlehal nějak vysoko
až přikryj to manganistanem vole
řekl kamarád z Čech
Standa se zmíní
nechtěl makat tak teď bude muset
a měl v bytě
jiného chlápka polévkáře za ohlídání
dítěte cigarety pětku na pivo knedlíček
láska k ohni
a kolem ohně těkající
holka v třetím měsíci tam bývalého odvrhla
nového si našla
v záři plamenů trochu romantiky
autokatalýza manganatými ionty
podotkl Čecháček k věci
a zatím soud Pinďu
šoupnul na tři a půl roku
víc jsem se už nedověděl

Z obálky pro miláčka

máš z toho akorát srandu viď
eriochromová čerň v očích
šmouhy na cizí duši
já vím je to jedno do prdele
přines mi pivo číšníku a já ho vypiju
co už taky s ním
nenechám se drásat kdejakou potvorou
vykašlu se
na její azolátky a sulfoftalein
na paličku na maso
vyleju jí obsah tepen klidně na hlavu
a přidám pěknou smyčku k svému krku
přines mi pivo číšníku s pěšinkou
jinak Karle
a já ho vypiju co už s ním
blbosti si vyženu z hlavy
nahradím digescí a detekcí
krouživým schodištěm ode mne
a ke mně
kdepak pomáhat to by tak hrálo
od toho jsou jiní
vidím jich tolik potkávám
a já takhle rozdrásaný cizí babou
hrátky s tělem jak moučník po večeři
ještě pivo zapomenout sakra

máš ze mě srandu viď
šmouhy na duši
eriochromová čerň v očích

Apo

bromičan draselný p. a.
co asi znamená p. a.
potřeba alkoholu
pitomý asociál
který sedí v parku kouří
popíjí litr rybízáku
přelijeme-li asociála
do kónické baňky a
ponecháme pět minut na temném místě
asociál se nám možná zabarví žlutě ale
nadávat nepřestane ostatně právem takové
pokusy si strčte do prdele do píči nebo
kam chcete kurvy jedny zasrané páni
milého p. a.
nazvěme ho Josefem Aparátem
nechte už laskavě na pokoji
je to celkem fajn chlap
přezdívaný Apo a procházející
rychle a svižně mezi kapkami deště
čili deštníku nepotřebuje
nechte ho tedy konečně
sedět v parku
popíjet litr rybízáku
kouřit
usmívat se pod stromy

Na rohu Fügnerovy

časový rozvrh
program vývěv a plynových plotýnek
papíry vypadávají ze zdi
na pochmurné hlavy na polité stoly
lidé v černých bundách
a v modrých bundách
věšáky zcela zbytečné
přeci jen většinou v černých
bundách a obočích
beze slova rychle prvních pět piv
prach na plicích na ulici
styk sedliny s roztokem
manipulace plánovaných úkonů
vahadlo
vydávající křik
dokud nedostane ránu
na Sokolském domě
večerním časem
než veselo
spíše smutno

Po šichtě

závěsy zlomkového závaží
spolu s ovládáním aretace
válí se v blátě na zastávce
úplně ožralí
kdyby aspoň byla půlnoc
měřeno libelou
je ovšem něco po druhé
a z Vítězného se už hrnou
mokré vlasy po ranní
ruce jako pracky
koho chytnou rozmáčknou
těžní věž září novým nátěrem
v očích propasti
blbečci z Prahy
smějí se a sklapne jim
ba ne nikdy jim nesklapne
s plnými kapsami peněz
vezou se v metru nebo mercedesu
i s prázdnými kapsami
s posunem odečítací rysky
užívají si denního světla
z Vítězného po šichtě
hrnou se mlčí
a jakápak spravedlnost

Za okny bílá tma

postel vrže a v ní žena
zcela nahá
jak jinak když se láska tvoří
když se lehce k nebi vzlétá
na ohromném modrém koni
na obláčcích jodidů
chlorovodík thiosíran
žádný už jí nepomůže
kůň jak cukr city chroupe
postel vrže vrže vrže
na drátěnce dotek hříchu
nad Přívozem přízrak zvíře
lidé bledí popleteni
chystají si roztok škrobu
chystají si hromovničky
tlustý krajíc proti bouři
kopyty už kůň jim tluče
na střechy a na představy
modrý kůň a hříva zlatá
lidé hloupí netušící
že se tady tvoří láska
že už postel vrže vrže
trochu pláče z toho bude
na drátěnce dotek hříchu
ani jí a ani jemu
žádný už teď nepomůže

Uprostřed ledna

zrovna se vrátil z basy
ale nikomu se nepřiznal
tak proč to ostříhání
ptá se můj brácha
a vytahuje z kapsy saka
červeně zbarvený indikátor
sázka vole
říká přítel a soused náš
poukazuje na přítomnost chloridů
a dává si dva rumy
k jednomu pivu
brácha se rozezpívá
ve zcela neznámé řeči
ruce mu vlají zavěšeny o strop
pod stonek nálevky podsuheme zkumavku
a pozorně zachycujeme atmosféru večera
matenou dýmem
a halasem
tak proč to všechno vlastně
ptá se můj brácha
sázka váhá s odpovědí soused
ale dobře ví že ani on
ani ostatní opilci
netuší
nad dotazem zcela bezradní

Čarování s Pehákem

jsem zase na pivu
a vedle mě Michal Pehák
nalívá se o sto šest
příjemné ženy víly Amálky
s rozpuštěnými vlasy
s lákavými pohledy a řečmi
číšník se odvazuje
stanovuje selektivně nikl
metodou biacetyldioximovou
Pehák už má dost
skelnatí a vykřikuje bludy
stává se hudebním a literárním
kritikem a učencem
musí být co nejrychleji
zneutralizován roztokem amoniaku
do bromthymolové modře
blonďák vousáč se líbá
s přítelkyní jednoho inženýra
dobrého kamaráda který jinde
si dává do nosu piva dvanáctky
víla Amálka s rozpuštěnými vlasy
kamsi se ztratila
spolu s mladistvými sny
ještě dvě tři piva
Pehák usíná na stole
já si becher objednám

Bulhar a cikán

nosí u sebe nůž blbec
a na těle tetování
čeká tiše na zastávce
s ostatními smutnými chlapy
a pak se na to vysere
do práce a z práce zas
kdo by o věc stál
zakoupí si jablečné víno
pozoruje pryžovou zátku
v hrdle odsávačky
nasadí ke rtům a z lahve ubývá
vousy rostou do strniště
překotně šediví
mokrý vítr na kamení
hraje si s tepelně odolnou sklovinou
značky SIMAX
nosí u sebe prsten
smutek a několik bankovek
čeká tiše
na nějaký časově odolný názor
na ženu
jednu z těch které opustil
na všeobecné vysvětlení
s jasným chemickým složením

Cigaretka pro tento den

zrcadlíš se v salicylu
vápeníš v titraci
típneš vajgla do toho smradu
na kachlíčkách
na poblitém záchodě Sokolovny
skvrny od krve
jak sebou majzli na hlavu
do žlábku a do budoucnosti
plné xylenolové oranže
a sladkých rtů
vymlácené dřevěné dveře
do té nádherné budoucnosti
střepy na dlaždičkách
a v rozbitých hlavách
pronášejících železnatá moudra
jak silikagelu podrazit kopýtka
aby do bližních nevrážel
vy svině
pomyslíš si po tisící
a típneš vajgla na okno hajzlu
vy svině
co jste to všechno zkurvili

Slzy za paní redaktorkou

vyvěš si červený kříž
Sobková
vyvěš si klidně i zelený
ověřím si kalibraci
a oplachuji nálevku vodou
tobě do břicha
nacpu kamení za pár let
budu pozorovat tvůj pád ve výtahu
tyčinkou zapnu ovládání
zbytečného výtahu
ve stejně strašné Ostravě
s nějakou pitomou Sobkovou
nebo bez ní
dívám se na chemičku z Hošťálkovic
ze staré Prajzské
a stromy voní po oleji
žlutý a červený dým
daleko nad nějakou Sobkovou
ve stejně krásné Ostravě
kterou teď okradli
o záři hvězd na šachtách
koncentrace roztoků beznaděje
bloudění
ve starých známých ulicích

Pomlázka do příštích let

řešení éterických problémů
několika osvobozených myslí
spatřený ideál
hodinové sklíčko technického hydroxidu
psycholožka Maruna
vyhrne si špinavou sukni
a vychčije se na rohu
ublížení ztracení mizející
alkoholičtí filosofové
v domácích trepkách
v kožených minisukních
dům za domem je strháván
uvolní místo
mnohem nesmyslnějším stavbám
co taky se zahrádkami
plnými kedlubnů a jahod
co se sousedskými vztahy
uskutečníme slepý pokus
a narveme všechny za panely
opláchneme teplou vodou
Maruna zešílí skáče si z věžáku
jako dítě do bazénku
myšlenky hodné zaznamenání
nějakého zasraného PhDr
výsledný roztok
se na černo zabarvil

Se vzděláním opatrně

na dvě postele tři matrace
dvě ženy a tři mladíci
takoví trochu blbečci a dost opilí
něžní cituplní a od lásky daleko
jako volné ionty kovu
jako úplně ztitrovaný indikátor
s nalepenými vousy
tak daleko od lásky jsou ti tři
kdepak chytit holku za kozy
kdepak roztrhat na ní šaty
pitomí jak říkám od začátku
pan Bango plive mezi zuby
opírá se o krumpáč a myslí si o nich
své myšlenky jaké asi když tyhle
povedené krupiéry nikdy neviděl
k snídani rohlík peníze dávno pryč
záloha v nedohlednu ke všemu prší
dvě ženy se můžou smát
loutku v prstech kolíbat
v případném závěru
použít Chelatonu-3 z byrety
a zplakat nad výdělkem
tak na dvě postele tři matrace
kov na kov
při sbližování dnů s marností
s prázdnem a pustem nesmyslných činů
střepy na zemi na záchod

do prádelny chyceni hygieničkou
stále dál
vpřed do neštěstí

Každý den svátek

vodu hltej vodu rychle
na první ranní pomoc
hlava se rozskočí bolí všude tma
otevřu do předsíně
spolubydlící na botách stočený
ve špíně vychrapuje z úst mu stoupá
alkoholický roztok některého
komplexometrického indikátoru
docela sranda
nevhodná k dalšímu uchovávání
aspoň že došel do bytu
jindy i na chodbě pod schody
nalezen sousedy
co s načatým dnem tímto způsobem
zahájeným
dokonale disociovaným
popadnout džbánek a v šest ráno
už otevřeli u Dlouhých
účinný prostředek
na utlučení lepších vlastností
zabíjení inteligence
odrovnání charakteru
hlava se uklidní bolest ustoupí
jen tma
všudypřítomná tma zůstává

Petr Motýl
Šílený Fridrich

Edice Poezie
Fotografie na obálce Aleksander Savelev / Shutterstock.com
Korektura Jaroslava Bednářová
Technická redakce Petra Kučerová

Vydala Městská knihovna v Praze
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. elektronické vydání
Verze 1.0 z 13. 11. 2026

ISBN 978-80-274-5285-9 (epub)
ISBN 978-80-274-5286-6 (pdf)
ISBN 978-80-274-5287-3 (prc)

KNIHOVNA?
KNIHOVNA!

Využijte **prostor**
pro studium, setkání,
kulturu i relax.

Stahujte **e-knihy zdarma**
z e-knihovna.cz, prohlížejte
digitalizované tituly na
digitalizovane.cz.

Sledujte **videocasty**
a přednášky na
youtube.com/@knihovnaPraha.

Půjčte si obraz v Artotéce,
audioknihu, CD, film
nebo deskovou hru.

Tvořte se dřevem, papírem,
barvami, kůží i látkami.
Otevřený ateliér DOK16,
Atelier Jezerka a Kreativní
centrUM v Ústřední knihovně.

Navštivte přednášky,
koncerty, autorská čtení,
filmové projekce, akce
pro děti. Sledujte
mlp.cz/akce.

Městská
knihovna
v Praze

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

Vyzkoušejte svět
virtuální reality.
Více na mlp.cz/vr.